

Η ΟΔΟΣ
ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα
δι' εἰκόνων καὶ διηγήματων
CC0 2026 by Scott McQuinn and Sawyer Moranville
Illustrations by Isobel Farmer
Published by Lingua Deo Gloria Publishing
An imprint of Lingua Deo Gloria Ministries
Collegeville, PA 19426

This work is freely given. Lingua Deo Gloria Ministries waives all copyrights to this book. All of this publication may be shared, translated, or copied freely without limitation and without permission for the glory of God and the joy of the world.

To learn more about this open license, visit <https://copy.church/free/>

For the free PDF please visit LinguaDeoGloria.com

Library of Congress: Pending

Lingua Deo Gloria Publishing
ISBN: Pending

Scan the QR code below to access YouTube videos that will help you learn the vocabulary to this story.

For those on tablet or computer, you may access the videos through the following link:

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLXyzbohBLjZ6uKBYXgEsVxB7ak8sHgJGr>

Κεφάλαιον Α΄

(Vocab from Lessons 1-2 on YouTube)

ἄνθρωποι

ὁ παῖς

ἡ παῖς

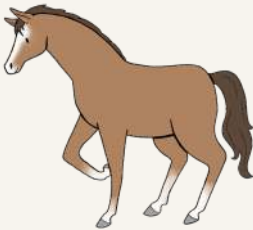

ὁ ἀνὴρ

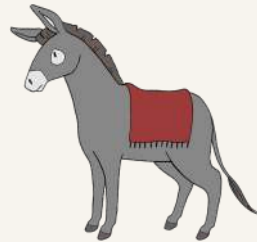

ἡ

ζῷα

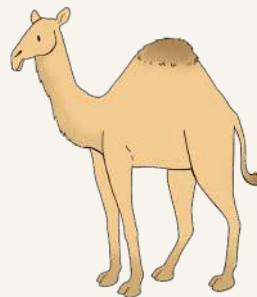
ὁ ἵππος

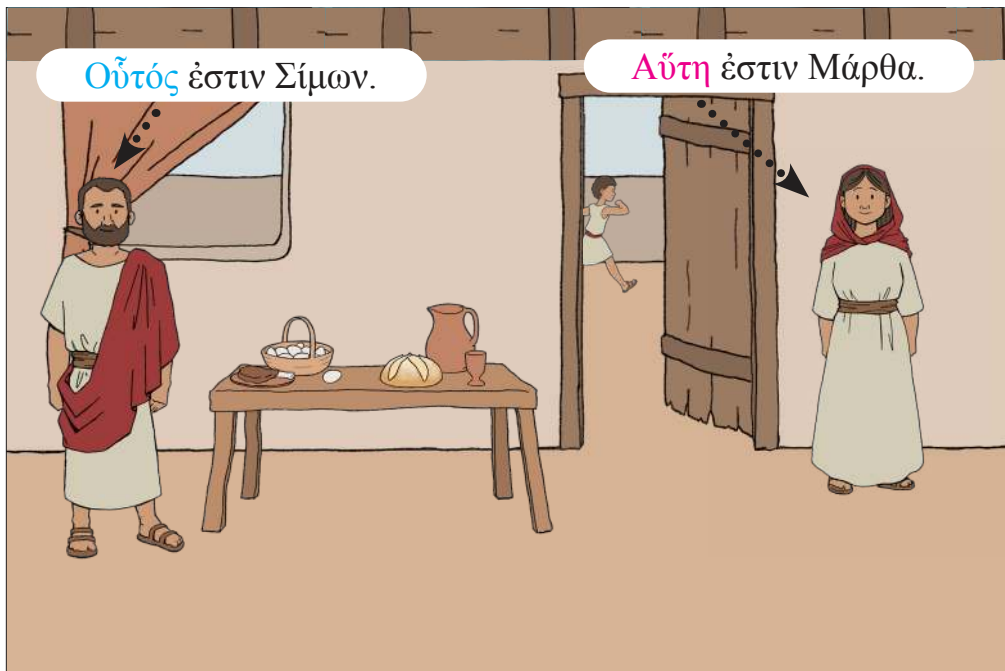
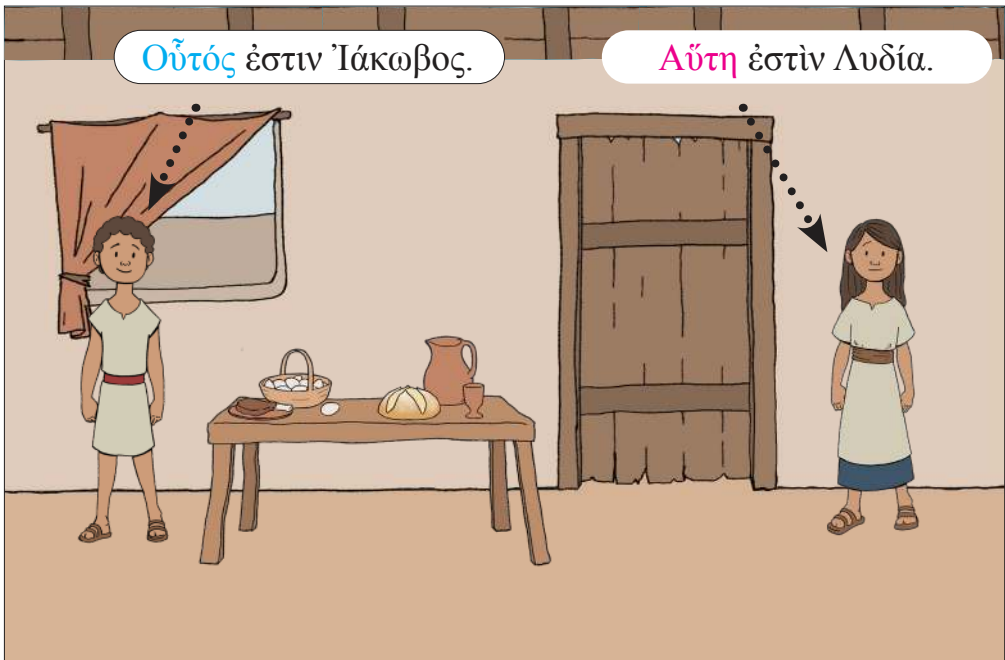
ὁ ὄνος

ὁ κύων

ὁ κάμηλος

Ὁ Ἰάκωβος παῖς ἐστὶν. Καὶ ἡ Λυδία παῖς ἐστὶν. Ὁ Σίμων ἀνὴρ ἐστὶν. Ἡ Μάρθα γυνὴ ἐστὶν. Ὁ Σίμων ἢ Μάρθα ὁ Ἰάκωβος καὶ ἡ Λυδία ἄνθρωποι εἰσιν.

Οὗτός ἐστιν ὄνος.
Ὁ ὄνος ζῷόν ἐστιν.

Οὗτός ἐστιν κάμηλος.
Ὁ κάμηλος ζῷόν ἐστιν.

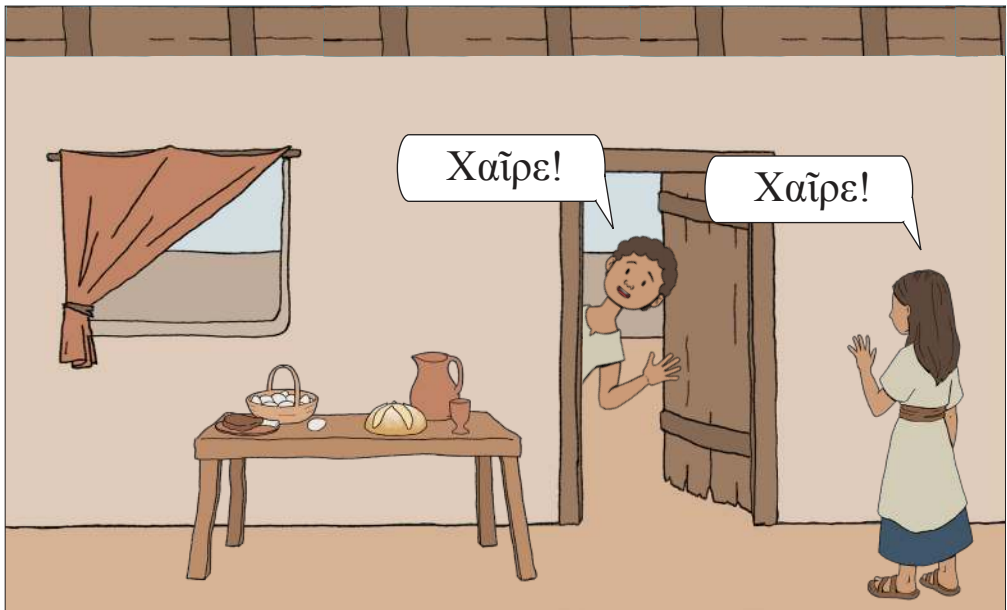
Ὁ Σίμων λέγει· Οὗτός ἐστιν ὄνος. Ὁ ὄνος ζῷόν ἐστιν.
Ὁ Ἰάκωβος λέγει· Οὗτός ἐστιν κάμηλος. Ὁ κάμηλος
ζῷόν ἐστιν.

Οὗτός ἐστιν ἵππος.
Ὁ ἵππος ζῷόν ἐστιν.

Οὗτός ἐστιν κύων.
Ὁ κύων ζῷόν ἐστιν.

Ἡ Μάρθα λέγει· Οὗτός ἐστιν ἵππος. Ὁ ἵππος ζῷόν ἐστιν.
Ἡ Λυδία λέγει· Οὗτός ἐστιν κύων. Ὁ κύων ζῷόν ἐστιν.

Ὁ Ἰάκωβος λέγει· Χαῖρε!

Ἡ δὲ Λυδία λέγει· Χαῖρε!

Ἡ δὲ Λυδία λέγει· Τί σοι ὄνομα;

Ὁ δὲ Ἰάκωβος λέγει· Ἰάκωβος ὄνομά μοι.

Ὁ δὲ Ἰάκωβος λέγει· Τί σοι ὄνομα;
Ἡ δὲ Λυδία λέγει· Λυδία ὄνομά μοι.

Ἡ δὲ Μάρθα λέγει· Τί σοι ὄνομα;
Ὁ δὲ Σίμων λέγει· Σίμων ὄνομά μοι.

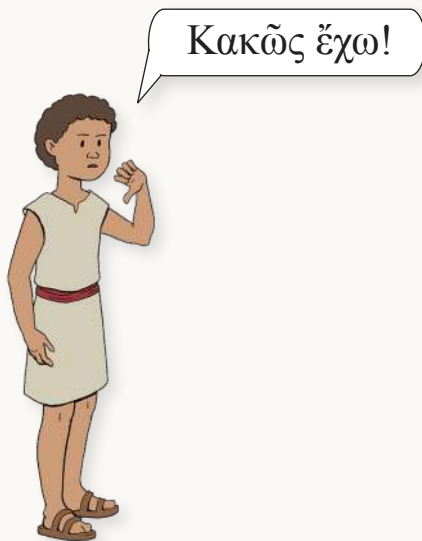

Ὁ δὲ Σίμων λέγει· Τί σοι ὄνομα;
Ἡ δὲ Μάρθα λέγει· Μάρθα ὄνομά μοι.

ΕΡΩΤΗΜΑ

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

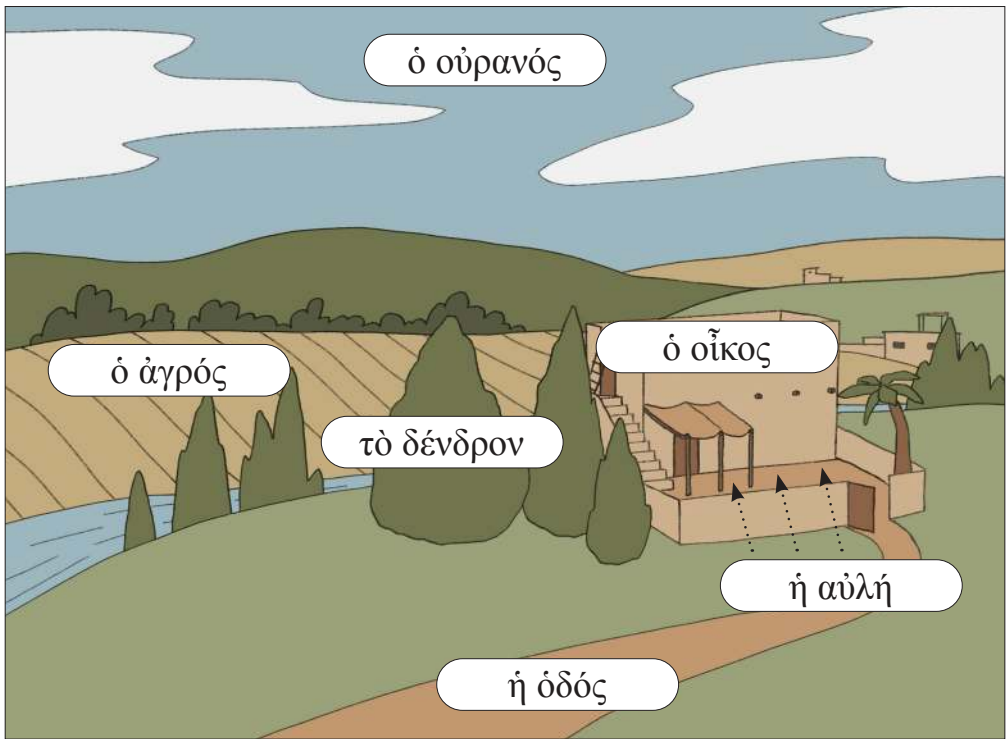
Ἡ δὲ Λυδία λέγει· Πώς έχεις;

Ὁ δὲ Ἰάκωβος λέγει· Κακῶς ἔχω!

Ὁ δὲ Ἰάκωβος λέγει· Πῶς ἔχεις;
Ἡ δὲ Λυδία λέγει· Καλῶς ἔχω!

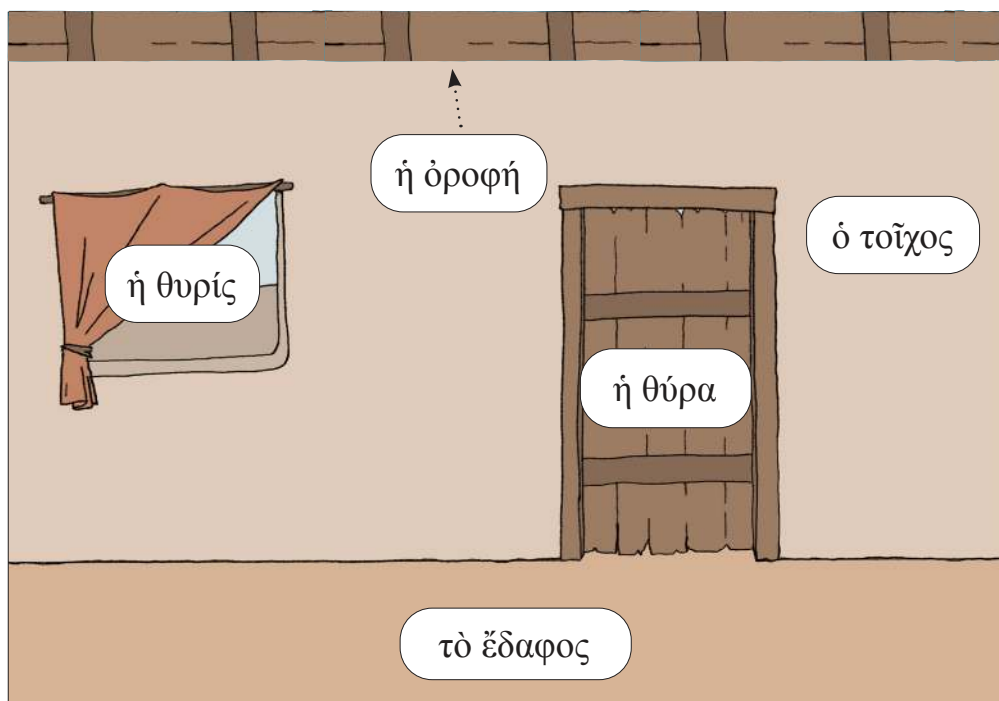
Ὁ πατὴρ ἔχει γυναῖκα, οἶκον, αὐλήν, ἄγρον,
ἵππους, ὄνον, καὶ κάμηλον.

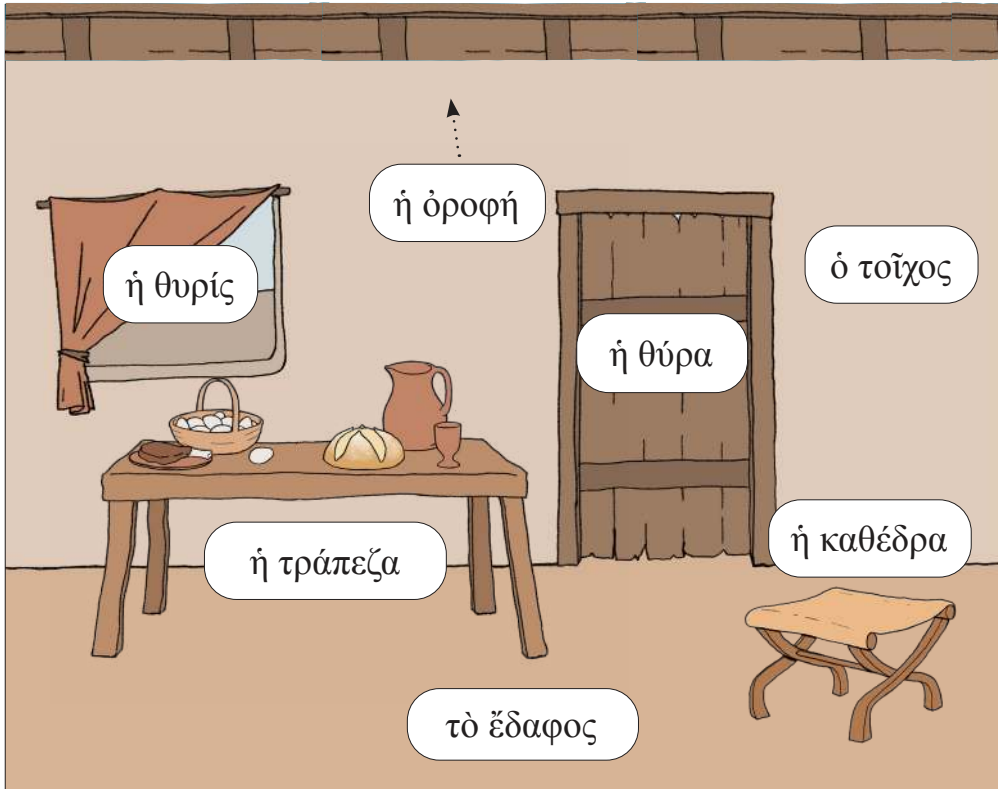

Ἡ μήτηρ ἔχει ἄνδρα, κρέας, ψᾶ, ἄρτον, ὑδρίαν, καὶ ποτήριον.

Ὁ Ἰάκωβος ἔχει κύνα.

Ὁ οἶκος ἔχει θύραν, θυρίδα, τοῖχον, ἔδαφος, ὀροφήν,
τράπεζαν, καὶ καθέδραν.

Ὁ Ἰάκωβος . . .

κάθεται

ἀνίσταται

ἔστηκεν

περιπατεῖ

τρέχει

Ὁ Ἰάκωβος κάθεται ὁ δὲ πατὴρ λέγει· ἀνάστηθι!

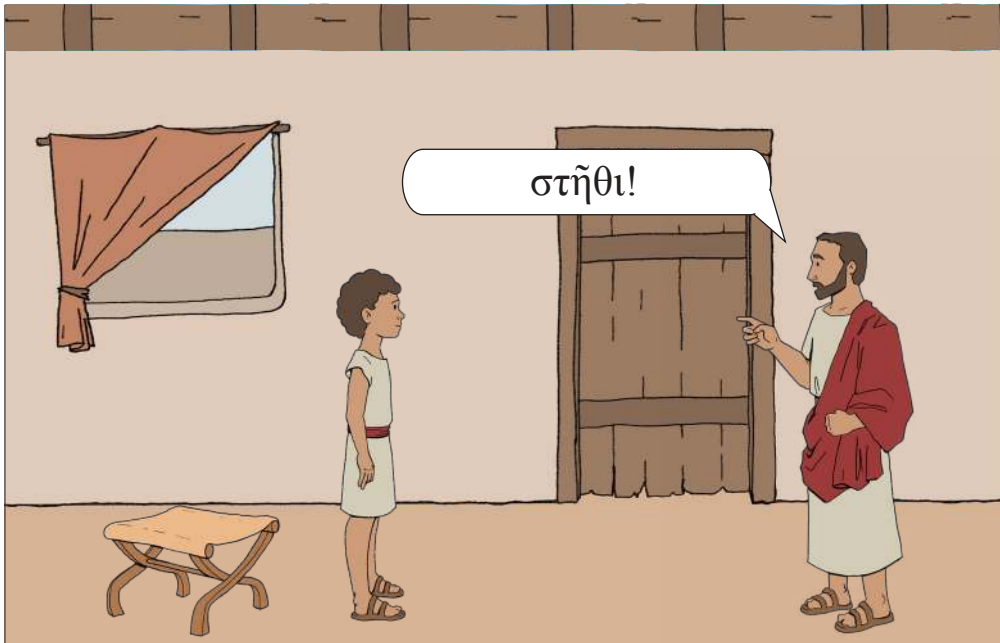
Ὁ Ἰάκωβος ἀνίσταται.

Ὁ Ἰάκωβος ἔστηκεν ὁ δὲ πατὴρ λέγει· περιπάτει!

Ὁ Ἰάκωβος περιπατεῖ.

Ὁ πατὴρ λέγει· στῆθι! ὁ δὲ Ἰάκωβος ἔστηκεν.

Ὁ πατὴρ λέγει· κάθισον! ὁ δὲ Ἰάκωβος καθίζει.

Ὁ Ἰάκωβος κάθεται ἡ δὲ μήτηρ λέγει· ἀνάστηθι καὶ τρέχε!

Ὁ δὲ Ἰάκωβος ἀνίσταται καὶ τρέχει!

Ὁ Ἰάκωβος τρέχει καὶ τρέχει!

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

1) Τί ἐστὶν ὁ Ἰάκωβος;

α. ἀνὴρ

β. παῖς

γ. γυνή

2) Πῶς ἔχει ὁ Ἰάκωβος;

α. καλῶς ἔχει

β. κακῶς ἔχει

3) Τί ἔχει ὁ πατήρ;

α. μητέρα

β. γυναῖκα

γ. ἄρτον

4) Τί ἔχει ἡ μήτηρ;

α. γυναῖκα

β. οἶκον

γ. ὥά

5) Τί ἔχει ὁ Ἰάκωβος;

α. κύνα

β. ἵππους

γ. ἀγρόν

6) Τί ἐστὶν ἡ μήτηρ;

α. ἀνὴρ

β. παῖς

γ. γυνή

7) Ὁ πατὴρ λέγει· περιπάτει. Τί ποιεῖ ὁ Ἰάκωβος;

α. κάθεται

β. τρέχει

γ. περιπατεῖ

8) Ὁ πατὴρ λέγει· ἀνάστηθι. Τί ποιεῖ ὁ Ἰάκωβος;

α. ἀνίσταται

β. ἔστηκεν

γ. καθίζει

9) Ὁ πατὴρ λέγει· κάθισον. Τί ποιεῖ ὁ Ἰάκωβος;

α. ἀνίσταται

β. καθίζει

γ. τρέχει

Κεφάλαιον Β΄

(Vocab from Video Lessons 3–5 on YouTube)

Σελίς Α΄

5 ὁ πατὴρ κάθηται καὶ ἐσθίει ἄρτον. ὁ ἄρτος καλός ἐστιν. αὐτὸς ἐσθίει καλὸν ἄρτον. αὐτὸς αἶρει ἄλλον ἄρτον καὶ ἐσθίει αὐτόν.

ὁ ἄρτος καλός:
τὸν καλὸν ἄρτον
αὐτόν: ἄλλον
ἄρτον

Σελίς Β΄

10 καὶ ὁ Ίάκωβος κάθηται. οὐκ ἔχει ἄρτον ἀλλ' ῥόν. καὶ τὸ ῥόν οὐ καλόν ἐστιν ἀλλὰ κακόν. ὁ Ίάκωβος βλέπει αὐτὸ καὶ οὐκ ἐσθίει.

οὐκ . . . ἀλλ'
(ἀλλά)

αὐτὸ: τὸ ῥόν
βλέπει τὸ ῥόν

ὁ δὲ πατὴρ λέγει· «Ίάκωβε, φάγε τὸ ῥόν.»

ὁ δὲ Ίάκωβος· «τὸ ῥόν κακόν ἐστιν!»

καλός ↔ κακός
φάγε < ἐσθίω

15 ὁ δὲ πατὴρ· «φάγε τὸ κακὸν ῥόν!» ὁ Ίάκωβος ἐσθίει τὸ κακὸν ῥόν βραδέως. ὁ μὲν πατὴρ ἐσθίει καλὸν ἄρτον ὁ δὲ Ίάκωβος ἐσθίει κακὸν ῥόν.

κάθεται ↔
ἔστηκεν

αὐτὴ: ἡ μήτηρ

ἡ οἰκία:
ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ
πατήρ καὶ ἡ Λυδία

οὐδὲ . . . οὐδὲ
οὐ + δέ

ἐπιστρέφεται

Σελὶς Γ'

ἡ μήτηρ οὐ κάθεται ἀλλ' ἔστηκεν. αὐτὴ ἔχει ὕδριαν, ποτήρια, καὶ ἰχθὺν καὶ ἔρχεται πρὸς τὴν τράπεζαν. ὁ δὲ ἰχθὺς πίπτει ἐπὶ τὸ ἔδαφος. αὐτὴ βλέπει ἀλλ' ἡ οἰκία οὐ βλέπει. αὐτὴ τίθησιν τὴν ὕδριαν καὶ τὰ ποτήρια ἐπὶ τὴν τράπεζαν, αἶρει τὸν ἰχθὺν καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν τράπεζαν. αὐτὴ δὲ καθίζει ἐπὶ καθέδραν.

20

Σελὶς Δ'

ἡ Λυδία οὐδὲ κάθεται οὐδὲ ἐσθίει ἀλλ' ὀρχεῖται καὶ ἄλλεται. ἡ μήτηρ λέγει· «Λυδία, τί ποιεῖς; κάθισον καὶ φάγε τὸν ἰχθύν!» ἡ δὲ Λυδία λέγει· «ἀλλ' ὁ ἰχθὺς κακὸς ἐστίν!» ἡ δὲ μήτηρ· «οὐκ ἐστίν κακὸς, ἀλλὰ καλὸς! φάγε αὐτόν!» ἡ Λυδία αἶρει τὸν ἰχθὺν ἀλλ' οὐκ ἐσθίει αὐτόν.

25

Σελὶς Ε'

ἡ μήτηρ ἀνίσταται καὶ περιπατεῖ πρὸς τὴν θύραν. ἡ δὲ Λυδία τίθησιν τὸν ἰχθὺν ἐπὶ τὸ ἔδαφος! καὶ ἰδοὺ ὁ κύων ἔρχεται ταχέως πρὸς τὸν ἰχθὺν καὶ ἐσθίει αὐτόν!

30

Σελὶς F'

Ὁ δὲ Ἰάκωβος βλέπει αὐτήν, ἀλλ' ἡ μήτηρ οὐ βλέπει. καὶ αὐτὸς τίθησιν τὸ κακὸν ῥὸν ἐπὶ τὸ ἔδαφος. καὶ ἰδοὺ ὁ κύων ἔρχεται πρὸς τὸ κακὸν ῥὸν ἀλλ' οὐκ ἐσθίει αὐτό! ἡ δὲ μήτηρ ἐπιστρέφεται καὶ βλέπει τὸ κακὸν ῥὸν καὶ Ἰάκωβον καὶ λέγει· Ἰάκωβε, τί ποιεῖς;

35

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

1) Τί ἐσθίει ὁ Ἰάκωβος;

- α. ἄρτον καλόν
- β. ὥδον κακόν
- γ. ὥδον καλόν
- δ. ἄρτον κακόν

2) Τί ἐσθίει ὁ Σίμων;

- α. ἄρτον καλόν
- β. ὥδον κακόν
- γ. ὥδον καλόν
- δ. ἄρτον κακόν

3) Τί ἔχει ἡ μήτηρ;

- α. ὥδον, ποτήρια, καὶ κύνα
- β. ὑδρίαν, ποτήρια, καὶ ἰχθύν
- γ. ὥά, ἄρτον, καὶ ἰχθύν
- δ. ἄρτον κακόν καὶ ὑδρίαν

4) Τί ποιεῖ ἡ Λυδία;

- α. ἐσθίει ὥδον καλόν
- β. ἐπιστρέφεται
- γ. ὀρχεῖται καὶ ἄλλεται
- δ. πίπτει ἐπὶ τὸ ἔδαφος

5) Τί τίθησιν ἡ Λυδία ἐπὶ τὸ ἔδαφος

- α. τὸν ἰχθύν
- β. τὸ ῥόν
- γ. τὴν ὑδρίαν
- δ. τὸ κρέας

6) Τί τίθησιν ὁ Ἰάκωβος ἐπὶ τὸ ἔδαφος

- α. ποτήριον
- β. ἄρτον κακόν
- γ. τὸ ῥόν
- δ. τὸ κρέας

Κεφάλαιον Γ΄

(Vocab from Video Lesson 6 on YouTube)

ὁ μὲν πατὴρ περιπατεῖ ἐν τῷ ἀγρῷ ἢ δὲ μήτηρ ἔστηκεν ἐν τῷ οἴκῳ. ὁ Ἰάκωβος κάθεται καὶ ἡ Λυδία ὀρχεῖται ἐν τῇ αὐλῇ. καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ κύων ἐν τῇ αὐλῇ εἰσιν. ὁ κάμηλος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ αὐλῇ ἀλλ' ἐν τῷ ἀγρῷ. καὶ οἱ 5 ἵπποι ἐν τῷ ἀγρῷ εἰσιν καὶ αὐτοὶ ἐσθίουσιν. ὁ πατὴρ περιπατεῖ πρὸς αὐτούς.	αὐτοὶ: οἱ ἵπποι αὐτούς: τοὺς ἵππους
ὁ Ἰάκωβος αἶρει λίθον μικρὸν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ βάλλει αὐτόν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀλλ' ὁ λίθος πίπτει ἐπὶ τὴν 10 Λυδίαν! ὁ Ἰάκωβος τρέχει πρὸς αὐτὴν καὶ λέγει αὐτῇ· «ἔχεις καλῶς;» ἡ δὲ Λυδία λέγει· «κακὸς παῖς εἶ! διὰ τί βάλλεις λίθον ἐπ' ἐμέ;» αὐτὴ στρέφεται πρὸς τὸν οἶκον καὶ κράζει τῇ μητρί· «μῆτερ, μῆτερ, ὁ Ἰάκωβος βάλλει λίθους ἐπ' ἐμέ!» αὐτὴ δὲ πίπτει ἐπὶ τὸ ἔδαφος 15 καὶ κλαίει. ἡ δὲ μήτηρ ἔρχεται ταχέως πρὸς τὴν Λυδίαν καὶ βλέπει αὐτήν. αὐτὴ δὲ λέγει τῷ Ἰακώβῳ· «Ἰάκωβε! τί ποιεῖς;»	πρὸς αὐτήν: πρὸς τὴν Λυδίαν λέγει αὐτῇ λέγει τῇ Λυδίᾳ ἐλθὲ! < ἔρχεται
ἡ δὲ μήτηρ λέγει τῇ Λυδίᾳ· «ἀνάστηθι καὶ ἐλθὲ σὺν ἐμοὶ εἰς τὸν οἶκον.» ἡ δὲ Λυδία ἀνίσταται καὶ ἔρχεται σὺν αὐτῇ εἰς τὸν οἶκον. ἐν δὲ τῷ οἴκῳ ἡ Μάρθα λέγει τῇ Λυδίᾳ· «κάθισον ἐπὶ τὴν καθέδραν.» ἡ δὲ Λυδία καθίζει ἐπ' αὐτήν. ἡ δὲ μήτηρ δίδωσιν ὕδωρ τῇ Λυδίᾳ καὶ λέγει· «πίε ὕδωρ». αὐτὴ δὲ πίνει τὸ ὕδωρ ἀλλ' ἔτι 25 κλαίει. ἡ Μάρθα πορεύεται εἰς τὴν αὐλήν καὶ λέγει	σὺν αὐτῇ σὺν τῇ μητρί κάθισον! < καθίζει πίε! < πίνει

	τῷ Ἰακώβῳ· «κακὸς παῖς εἶ. διὰ τί βάλλεις λίθους μεγάλους ἐπὶ τὴν Λυδίαν;» αὐτὸς λέγει· «ἀλλ’ οὐ βάλλω λίθους μεγάλους ἐπ’ αὐτήν!»	
βλέπει τὸν ὄνον ἐν τῇ ὁδῷ	ἡ δὲ Λυδία ἔρχεται εἰς τὴν αὐλὴν καὶ βλέπει ὅτι ὁ ὄνος ἐν τῇ ὁδῷ ἐστὶν καὶ κράζει· «μῆτερ! μῆτερ! ὁ ὄνος ἐν τῇ ὁδῷ ἐστὶν!» ἡ δὲ μήτηρ βλέπει ὅτι ὁ ὄνος οὐκ ἐν τῇ αὐλῇ ἐστὶν ἀλλὰ τρέχει ἐν τῇ ὁδῷ. αὐτὴ λέγει τῷ Ἰακώβῳ· «Ἰάκωβε, τρέχε ταχέως πρὸς τὸν ὄνον!» ὁ δὲ Ἰάκωβος τρέχει ταχέως ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς τὸν ὄνον καὶ ὁ κύων τρέχει σὺν αὐτῷ. ὁ Ἰάκωβος ἐπαίρει τὰς χεῖρας καὶ κράζει τῷ ὄνῳ· «στῆθι! στῆθι!» ὁ δὲ ὄνος οὐχ ἴσταται ἀλλ’ ἔτι τρέχει.	30
βλέπει ὅτι ...ὁ ὄνος ἐν τῇ ὁδῷ ἐστὶν		
τρέχε < τρέχει		
στῆθι < ἴσταται		35
τὰ δεξιὰ ↔ τὰ ἀριστερά		
	ὁ ὄνος ἔρχεται εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ στρέφεται ταχέως εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερά. ὁ δὲ κάμηλος βλέπει ὅτι ὁ ὄνος, ὁ Ἰάκωβος, καὶ ὁ κύων τρέχουσιν ἐν τῷ ἀγρῷ. καὶ αὐτὸς ἔρχεται βραδέως πρὸς τὸν οἶκον. ὁ δὲ ὄνος πορεύεται πρὸς τὸν ποταμὸν καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ κύων τρέχουσιν ταχέως πρὸς αὐτόν.	40
		45
εἰσ-έρχεται: εἰς τὸ ὕδωρ	ὁ δὲ ὄνος ἴσταται ἐν τῷ ποταμῷ καὶ πίνει ὕδωρ. καὶ ὁ Ἰάκωβος ἔρχεται πρὸς τὸν ὄνον ἀλλ’ οὐκ εἰσέρχεται εἰς τὸ ὕδωρ. αὐτὸς δὲ λέγει τῷ ὄνῳ· «ὄνος κακὸς εἶ. διὰ τί τρέχεις πρὸς τὸν ποταμόν; ἐλθέ!» ὁ δὲ ὄνος οὐκ	50

ἔρχεται ἀλλ' ἔτι ἔστηκεν ἐν τῷ ποταμῷ. εἰσέρχεται δὲ ὁ Ἰάκωβος βραδέως εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς τὸν ὄνον καὶ λέγει αὐτῷ· «ἐλθέ!» ἀλλ' ὁ ὄνος ἔστηκεν ἔτι. τίθησιν δὲ ὁ Ἰάκωβος τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ λέγει
55 πάλιν· «ἐλθέ!» καὶ ἰδοὺ ὁ ὄνος ἄλλεται ἐπ' αὐτὸν καὶ ὁ Ἰάκωβος πίπτει εἰς τὸ ὕδωρ! αὐτὸς δὲ ἀνίσταται καὶ κρᾶζει τῷ ὄνῳ· «τί ποιεῖς; ὄνος κακὸς εἶ!»

ὁ δὲ πατὴρ βλέπει τὸν Ἰάκωβον ἐν τῷ ποταμῷ καὶ
60 ἔρχεται πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· «τί ποιεῖς ἐν τῷ ὕδατι;» ὁ δὲ Ἰάκωβος λέγει· «ὁ ὄνος κακὸς ἐστὶν καὶ οὐκ ἔρχεται.» ὁ δὲ πατὴρ βλέπει πρὸς τὸν ὄνον καὶ λέγει αὐτῷ· «ἐλθέ!» καὶ ὁ ὄνος ἔρχεται ταχέως πρὸς τὸν πατέρα. ὁ πατὴρ λέγει τῷ ὄνῳ· «ὄνος καλὸς εἶ.»
65 καὶ αὐτὸς γελαῖ. ὁ δὲ Ἰάκωβος οὐ γελαῖ.

αὐτοὶ βλέπουσιν πρὸς τὸν οἶκον. καὶ ἰδοὺ ἡ μήτηρ τρέχει ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐπαίρει τὰς χεῖρας καὶ κρᾶζει· «Σίμων! Ἰάκωβε! ὁ κάμηλος ἐν τῷ οἴκῳ ἐστὶν καὶ
70 ἐσθίει τὰ βρώματα!»

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

- 1) τί βάλλει ὁ Ἰάκωβος εἰς τὸν οὐρανὸν;
 - α. λίθον μέγαν
 - β. ὥδον μέγα
 - γ. λίθον μικρόν
 - δ. ποτήριον μικρόν

- 2) δία τί ἡ Λυδία πίπτει ἐπὶ τὸ ἔδαφος καὶ κλαίει;
 - α. ὅτι ἐσθίει ὥδον κακόν
 - β. ὅτι ἐσθίει ἰχθὺν κακόν
 - γ. ὅτι λίθος πίπτει ἐπ' αὐτήν
 - δ. ὅτι αὐτὴ πίπτει εἰς τὸ ὕδωρ

- 3) Τί τρέχει εἰς τὸν ποταμὸν;
 - α. ὁ ἵππος
 - β. ὁ πατήρ
 - γ. ἡ Λυδία
 - δ. ὁ ὄνος

- 4) τί δίδωσιν ἡ μήτηρ τῇ Λυδίᾳ;
 - α. κύνα
 - β. κρέας
 - γ. ὕδωρ
 - δ. λίθον

5) τίνι ὁ Ἰάκωβος κράζει;

α. τῷ ὄνῳ

β. τῷ ἵππῳ

γ. τῇ Λυδία

δ. τῷ καμήλῳ

6) Τί ποιεῖ ὁ κάμηλος ἐν τῷ οἴκῳ;

α. ὀρχεῖται

β. ἄλλεται

γ. πίνει ὕδωρ

δ. ἐσθίει τὰ βρώματα

7) Τί ἔστιν βρώματα;

α. ὄνος καὶ κάμηλος

β. κρέας καὶ ψά καὶ ἄρτος καὶ ἰχθὺς

γ. ὕδωρ

δ. λίθος μέγας

Κεφάλαιον Δ΄

ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ, ὁ Ἰάκωβος, καὶ ἡ Λυδία κάθονται ἐν τῷ οἴκῳ καὶ λαλοῦσιν ἀλλήλοις. ὁ Σίμων ἐσθίει μῆλον καὶ ἐπαίρει αὐτὸ καὶ λέγει τῇ οἰκίᾳ· «τίς ποιεῖ τὰ μῆλα;»

αὐτὸ: μῆλον

ὁ δὲ Ἰάκωβος λέγει· «ὁ θεὸς ποιεῖ αὐτά!»

ὁ δὲ πατήρ· «ναί. καὶ τί ἄλλο ποιεῖ ὁ θεός;»

ναί ↔ οὐ

ἡ δὲ Λυδία λέγει· «τὰ ζῶα. τοὺς ἀνθρώπους. τὸν οὐρανόν. τὴν γῆν. τὴν θάλασσαν. τὰ ἄνθη...»

(ὁ θεὸς ποιεῖ) τὰ ζῶα.
τοὺς ἀνθρώπους. τὸν
οὐρανόν. τὴν γῆν. τὴν
θάλασσαν. τὰ ἄνθη.

ὁ δὲ πατήρ γελαῖ καὶ λέγει· «καλῶς λέγεις, Λυδία. ὁ θεὸς ποιεῖ τὰ πάντα. καὶ δίδωσιν τοῖς ἀνθρώποις βρώματα. αὐτὸς θεὸς καλὸς ἐστίν.»

ἡ δὲ Λυδία λέγει· «ἀλλὰ πάτερ, ποῦ ἐστὶν τὰ βρώματα; ἐν τῷ οὐρανῷ σὺν τῷ θεῷ ἐστίν;

ἡ δὲ μήτηρ γελαῖ καὶ λέγει· «οὐχὶ Λυδία. τὰ βρώματα ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ ἐν τοῖς δένδροις ἐστίν.»

αὕτη δὲ ἔρχεται πρὸς τοὺς παῖδας καὶ δίδωσιν αὐτοῖς σφυρίδας καὶ λέγει· «νῦν δὲ, ἀνάστητε καὶ ἔλθετε σὺν ἐμοὶ εἰς τὸν ἀγρόν.» αὕτη δὲ αἶρει σφυρίδα καὶ πορεύεται πρὸς τὰ δένδρα, καὶ οἱ παῖδες ἀνίστανται καὶ αἴρουν τὰς σφυρίδας ταῖς χερσὶν καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῇ εἰς τὸν ἀγρόν. καὶ ὁ κύων ἀκολουθεῖ αὐτοῖς. ὁ δὲ πατήρ ἀνίσταται καὶ λέγει· «ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τοὺς ἵππους καὶ δίδωμι αὐτοῖς βρώματα.»

ταῖς χερσὶν: (ἐν) ταῖς
χερσὶν

ἀκολουθοῦσιν + *DAT*
ἀκολουθοῦσιν αὐτῇ
ἀκολουθεῖ αὐτοῖς

ἐν δὲ τῷ ἀγρῷ ἐστὶν δένδρα πολλά. ἐν δὲ τοῖς δένδροις ἐστὶν μῆλα πολλά. ἀλλὰ μῆλα πολλά καὶ πίπτει ἐπὶ τὴν γῆν. ὁ Ἰάκωβος βλέπει τὰ μῆλα ὑπὸ τὸ δένδρον καὶ λέγει τῇ μητρί· «μητέρα ἰδοὺ πολλά μῆλα πίπτει ἐπὶ τὴν γῆν.»

πορεύθητε
πορεύονται

ἡ δὲ μήτηρ ἔρχεται πρὸς τὸ δένδρον καὶ αἶρει μῆλον καὶ λέγει τοῖς παισίν· «πορεύθητε πρὸς ἄλλο δένδρον καὶ ἄρατε μῆλα καὶ θέτε αὐτὰ εἰς τὰς σφυρίδας.»

δίδωμι
δίδως
δίδωσιν

αὐτοὶ δὲ βλέπουσιν δένδρον μέγα καὶ πορεύονται πρὸς αὐτό. ἀλλ' οὐκ ἐστὶν μῆλα ἐν τῷ μεγάλῳ δένδρῳ. ὁ δὲ Ἰάκωβος λέγει τῷ δένδρῳ· «δένδρον κακὸν εἶ ὅτι οὐκ ἔχεις μῆλα.»

θέτε
τιθέασιν

αὐτὸς δὲ τύπτει τὸ
δένδρον τῇ χειρί

πορεύονται δὲ πρὸς ἄλλο δένδρον. δένδρον μικρόν ἐστὶν. ἀλλ' οὐ βλέπουσιν μῆλα ἐν τῷ μικρῷ δένδρῳ. ὁ δὲ Ἰάκωβος λέγει πάλιν τῷ δένδρῳ· «καὶ σὺ δένδρον κακὸν εἶ. διὰ τί οὐ δίδως μῆλα;» αὐτὸς δὲ τύπτει τὸ δένδρον τῇ χειρί! καὶ ἰδοὺ μῆλον πίπτει ἐπὶ τὴν γῆν. ὁ Ἰάκωβος χαίρει καὶ τρέχει πρὸς αὐτό, αἶρει, καὶ ἐσθίει. ἀλλὰ τὸ μῆλον κακόν ἐστὶν! ὁ δὲ Ἰάκωβος κράζει. ἡ Λυδία γελαῖ. ὁ δὲ Ἰάκωβος βάλλει τὸ μῆλον τοῖς ἵπποις ἐν τῷ ἀγρῷ. οἱ ἵπποι βλέπουσιν αὐτὸ ἀλλ' οὐκ ἐσθίουσιν ὅτι κακόν ἐστὶν.

ὁ δὲ Ἰάκωβος
κράζει (illustration
= spits it out)

αὐτοὶ δὲ πορεύονται πρὸς ἄλλο δένδρον—οὐδὲ μέγα οὐδὲ μικρόν—καὶ βλέπουσιν μῆλα πολλὰ καὶ ἐν τῷ δένδρῳ καὶ ὑπὸ τὸ δένδρον. καὶ τὰ μῆλα καλὰ ἐστίν. ὁ δὲ Ἰάκωβος λέγει τῷ δένδρῳ· «δένδρον καλὸν εἶ ὅτι δίδως μῆλα πόλλα καὶ καλὰ.» αὐτοὶ δὲ αἵρουσιν πάντα τὰ μῆλα καὶ τιθέασιν αὐτὰ εἰς τὰς σφυρίδας.

ὁ δὲ Ἰάκωβος βλέπει ἄλλα μῆλα πολλὰ ἐν τῷ δένδρῳ. αἵρει δὲ ξύλον μέγα, καὶ τύπτει τὸ δένδρον τῷ ξύλῳ. καὶ ἰδοὺ μῆλον μέγα πίπτει ἐπὶ τὴν Λυδίαν! ἡ δὲ Λυδία κράζει καὶ στρέφεται πρὸς τὸν Ἰάκωβον καὶ λέγει· «διὰ τί βάλλεις μῆλον μέγα ἐπ’ ἐμέ;» αὐτὴ δὲ στρέφεται πρὸς τὴν μητέρα καὶ κράζει· «μῆτερ! μῆτερ! ὁ Ἰάκωβος βάλλει μῆλα ἐπ’ ἐμέ!»

ἡ δὲ μήτηρ ἔρχεται ταχέως πρὸς τὸν Ἰάκωβον καὶ λέγει αὐτῷ· «τί ποιεῖς Ἰάκωβε; διὰ τί βάλλεις μῆλα μεγάλα ἐπὶ τὴν Λυδίαν πάλιν;» ἡ δὲ μήτηρ βλέπει ξύλον καὶ αἵρει αὐτὸ καὶ τύπτει τὸν Ἰάκωβον τῷ ξύλῳ καὶ λέγει αὐτῷ· «παῖς κακὸς εἶ.»

ὁ δὲ Ἰάκωβος λέγει αὐτῇ· «μῆτερ, οὐ βάλλω λίθους μεγάλους οὐδὲ μῆλα μεγάλα ἐπ’ αὐτήν! τὰ μῆλα πίπτει ἐπὶ τὴν γῆν.»

ἡ δὲ μήτηρ λέγει αὐτῷ· «θές τὰ μῆλα εἰς τὴν σφυρίδα.» αὐτὸς δὲ αἵρει μῆλα πολλὰ καὶ τίθησιν αὐτὰ εἰς τὴν

σπυρίδα. ἡ δὲ Λυδία αἶρει μῆλον μέγα ἄλλ' οὐ τίθησιν αὐτὸ εἰς τὴν σπυρίδα ἄλλ' ἐσθίει αὐτό. ὁ Ἰάκωβος βλέπει αὐτήν.

ἄλλο μῆλον πίπτει ἐπὶ τὴν γῆν. ὁ δὲ Ἰάκωβος αἶρει αὐτὸ καὶ ἐσθίει. ἡ δὲ μήτηρ ἐπιστρέφεται καὶ βλέπει αὐτόν καὶ λέγει· «Ἰάκωβε, διὰ τί ἐσθίεις πάντα τὰ μῆλα;»

ὁ δὲ Ἰάκωβος λέγει· «ἀλλὰ καὶ ἡ Λυδία ἐσθίει αὐτά.» αὐτοὶ δὲ ἐπιστρέφονται καὶ ἰδοὺ ἡ Λυδία οὐκ ἐσθίει μῆλον ἀλλὰ τίθησιν μῆλα εἰς τὴν σπυρίδα.

ἡ δὲ μήτηρ λέγει τῷ Ἰακώβῳ· «Ἰάκωβε, παῖς κακὸς εἶ.»

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

1. τίνες κάθονται ἐν τῷ οἴκῳ;
 - α) ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ, ὁ Ἰάκωβος, ἡ Λυδία
 - β) ὁ κύων καὶ οἱ ἵπποι
 - γ) ὁ Σίμων
 - δ) οἱ ἵπποι καὶ ὁ πατήρ

2. τί ἐσθίει ὁ Σίμων;
 - α) ἄρτον
 - β) μῆλον
 - γ) ἰχθύν
 - δ) βρῶμα

3. τίς λέγει «ὁ θεὸς ποιεῖ τὰ μῆλα»;
 - α) ἡ Λυδία
 - β) ὁ Ἰάκωβος
 - γ) ἡ μήτηρ
 - δ) ὁ πατήρ

4. τί ἄλλο λέγει ἡ Λυδία ὅτι ποιεῖ ὁ θεός;
 - α) τὰ ζῷα καὶ τὸν οὐρανόν
 - β) τὰς σφυρίδας
 - γ) τοὺς ἵππους μόνον
 - δ) τὰ δένδρα μόνον

5. ποῦ ἐστὶν τὰ βρώματα, κατὰ τὴν μητέρα;

- α) ἐν τῷ οὐρανῷ
- β) ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ ἐν τοῖς δένδροις
- γ) ἐν τῷ οἴκῳ
- δ) ἐν τῇ θαλάσῃ

6. τί δίδωσιν ἡ μήτηρ τοῖς παισίν;

- α) σφυρίδας
- β) ξύλα
- γ) ἵππους
- δ) μήλα

7. ποῦ πορεύονται οἱ παῖδες;

- α) εἰς τὸν οἶκον
- β) εἰς τὸν ἀγρόν
- γ) εἰς τὴν θάλασσαν
- δ) εἰς τὸν οὐρανόν

8. τίς ἀκολουθεῖ τοῖς παισίν εἰς τὸν ἀγρόν;

- α) ὁ κύων
- β) ὁ ἵππος
- γ) ὁ πατήρ
- δ) ὁ Σίμων

9. ποῖ πορεύεται ὁ πατήρ;

- α) πρὸς τὰ δένδρα
- β) πρὸς τοὺς ἵππους
- γ) πρὸς τὴν θάλασσαν
- δ) πρὸς τὸν οἶκον

10. τί βλέπει ὁ Ἰάκωβος ὑπὸ τὸ δένδρον;

- α) πολλὰ μῆλα
- β) τὸν κύνα
- γ) τὴν σφυρίδα
- δ) τὸν ἵππον

11. ἔχει μῆλα τὸ μέγα δένδρον;

- α) ναί, πολλά
- β) οὐ, οὐκ ἔχει μῆλα
- γ) ἔχει ὀλίγα μῆλα
- δ) ἔχει μῆλα κακά

12. τί λέγει ὁ Ἰάκωβος τῷ μεγάλῳ δένδρῳ;

- α) «δένδρον καλὸν εἶ»
- β) «δένδρον κακὸν εἶ»
- γ) «δένδρον μικρὸν εἶ»
- δ) «δένδρον καλὸν εἶ ὅτι δίδως μῆλα»

13. τί ποιεῖ ὁ Ἰάκωβος τῷ μικρῷ δένδρῳ;

- α) τύπτει αὐτὸ τῇ χειρὶ
- β) φέρει αὐτὸ εἰς τὸν οἶκον
- γ) δίδωσιν αὐτῷ βρώματα
- δ) λέγει «καλὸν εἶ»

14. μετὰ τοῦτο, τί πίπτει ἐπὶ τὴν γῆν;

- α) λίθος
- β) μῆλον
- γ) ξύλον
- δ) σφυρί

15. τὸ μῆλον καλὸν ἐστὶν ἢ κακόν;

- α) καλόν
- β) κακόν
- γ) οὐκ ἔστιν μῆλον
- δ) μέγα καὶ καλόν

16. τί ποιεῖ ὁ Ἰάκωβος τῷ κακῷ μῆλῳ;

- α) ἐσθίει αὐτὸ πάλιν
- β) βάλλει αὐτὸ τοῖς ἵπποις
- γ) τίθησιν αὐτὸ εἰς τὴν σφυρίδα
- δ) δίδωσιν αὐτὸ τῇ Λυδία

17. ἐσθίουσιν οἱ ἵπποι τὸ μῆλον;

- α) ναί, ἐσθίουσιν
- β) οὐ, οὐκ ἐσθίουσιν
- γ) οἱ ἵπποι οὐ βλέπουσιν αὐτό
- δ) ὁ κύων ἐσθίει αὐτό

18. πῶς ἐστὶν τὰ μῆλα ἐν τῷ τρίτῳ δένδρῳ;

- α) κακά
- β) πολλὰ καὶ καλὰ
- γ) μικρά
- δ) ὀλίγα καὶ κακά

19. τί αἶρει ὁ Ἰάκωβος διὰ τὴν τύπτη τὸ δένδρον πάλιν;

- α) λίθον
- β) ξύλον μέγα
- γ) σπυρίδα
- δ) μῆλον

20. ἐπὶ τίνα πίπτει τὸ μέγα μῆλον;

- α) ἐπὶ τὸν Ἰάκωβον
- β) ἐπὶ τὴν Λυδίαν
- γ) ἐπὶ τὸν κύνα
- δ) ἐπὶ τὴν μητέρα

21. τί ποιεῖ ἡ Λυδία ὅτε τὸ μῆλον πίπτει ἐπ' αὐτήν;

α) γελά

β) κράζει □

γ) τρέχει πρὸς τὸν ἀγρόν

δ) ἐσθίει τὸ μῆλον

22. τί ποιεῖ ἡ μήτηρ τῷ Ἰακώβῳ;

α) δίδωσιν αὐτῷ μῆλον

β) τύπτει αὐτὸν τῷ ξύλῳ

γ) φέρει αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον

δ) λέγει «παῖς καλὸς εἶ»

23. τί λέγει ἡ μήτηρ τῷ Ἰακώβῳ;

α) «παῖς καλὸς εἶ»

β) «παῖς κακὸς εἶ»

γ) «παῖς μικρὸς εἶ»

δ) «παῖς μέγας εἶ»

24. τίθησιν ἡ Λυδία τὸ μέγα μῆλον εἰς τὴν σπυρίδα;

α) ναί, τίθησιν αὐτό

β) οὐ, ἐσθίει αὐτό

γ) βάλλει αὐτὸ τῷ Ἰακώβῳ

δ) δίδωσιν αὐτὸ τῷ κύνι

25. τίς ἐσθίει πάντα τὰ μῆλα ἐπὶ τέλει;

α) ἡ Λυδία

β) ὁ Ἰάκωβος

γ) ὁ κύων

δ) ὁ πατήρ

ΑΛΗΘΕΣ Η ΨΕΥΔΟΣ; (TRUE OR FALSE)

1. ὁ Σίμων ἐσθίει ἄρτον.
2. ἡ μήτηρ δίδωσιν τοῖς παισὶ σφυρίδας.
3. τὸ μέγα δένδρον ἔχει μῆλα πολλά.
4. ὁ Ἰάκωβος βάλλει τὸ κακὸν μῆλον τοῖς ἵπποις.
5. ἡ Λυδία τίθησιν τὸ μέγα μῆλον εἰς τὴν σφυρίδα.